

גילתה כי ליו"ר שלה, יוסף שפרינ- צאק, ספר האשיות והאכזבות... (אשר) ודאי יופיע פעם, כשהיה גייר.

המשק

שפם שחור

אליהו פרומצ'נקו, בעל בית החרושת לשוקולד "עלית", אחרי קריאת גאומי של קפלין על גורמות ופרמיות מהגדלת פר-

אליהו פרומצ'נקו בשביל קפלין, לא

יון העבודה, רחב כולו. בכעס קימט את התון שבדין וורקו לאשפה. את מי הוא משלהי" קרא בחרון אף.

אליהו פרומצ'נקו, בעל קומה נמוכה, שפם שחור (למרות גיל ה-65), מדבר אידיש עסיסית או רוסיית (למרות היותו 18 שנה בארץ).

חרשתן שוקולד בריגה הלסבית לשעבר, הגיע ארצה בשנת 1933. הביא אתו כמה מכונות לייצור ממתקים ושוקולד. הקים בית מלאכה קטן, שהפך במשך הזמן לבית חרושת הכי גדול במזרח הקרוב. פרומצ'נקו ידע את סוד הטיב של השוקר לדה וכומן קצר הרחיב את עסקיו, נכנס כשותף ל"פרומיין" ו"פרימן", אירגן את יצוא סחורותיו לחו"ל ו"עלית" הפך לשם דבר באר"ב.

גם כיום, למרות המשבר הכללי בתעשיית השוקולד והממתקים בארץ, "עלית" לא הפחית בהרבה את ייצורו לגבי השנה הקודמת, הסוד: פרומצ'נקו ידע לכבוש שוק לאקספורט לארה"ב.

והנה הגיעה הזמנה מאמריקה ל- 15,000 ממתקים ממין משובה, תוך תנאי אספקה בתאריך מסוים. בינס אלרי הוא פרומצ'נקו את המומחים המקצועיים שלו ואמר: יש לי הומנה מצוינות, שיש לבצעה תוך זמן קצר. תעבדו שעות נוספות ואשלם כהוגן.

לשמע הבשורה הטובה משכו הפועלים בכ" תיפיהם ואמרו: תודה רבה — לא. בשיטת המסים הקיימת לא כדאי לטרוח שעות נוספות ולהשתכר יותר מדי. אין אנו ר- צים לעבוד בשביל קפלין.

אליהו פרומצ'נקו נשך את שפתיו והר- דיע ללקוחותיו: לא אוכל לבצע את ה- הזמנה בממדים המבוקשים. פרומצ'נקו יב- צע רק את השליש מההזמנה, ו-10,000 דולר יפים יישארו בארה"ב.

ידוע ברוסיה הצארית שלח את בנו ל- גרמניה, אמר לו: תיסע לגירנברג, יש שם פסל של גוטנברג (ממציא הדפוס), תירק לו בפנים, כי ממנו בא כל הרע בעולם". אחר הוסיף בחריפות: "שר ה- מסחר... שוכח שנייר איננו לוקסוס...". המחיר שמדינת ישראל משלמת בשביל יסודי-היסודות של הדימוקרטיה, שבלעדיה יהפוך השלטון לדיקטטורה גמורה: 360 אלף דולר לשנה — החלק 0.1% של כלל היבוא המתקרב למאה מליון לירה...

לאן זוביל בהכרח כל שיטה המחלקת את העתונות ל"חיונית" ו"בלתי-חיונית" גילה ח"כ אחר, א. מ. גניחובסקי, שגינה בחריפות את ועדת הספר ואישר את גילו- ייהם של כמה עיתונים ("העולם הזה" 687) כי ועדה זו היא מכשיר פוליטי ל- דיכוי חופש הדיבור ולהחרמת ספרים, ש- אינם אהודים על השלטון: "הועדה נותנת רישיונות להדפסת הספר... היא מעין צנ- זורה, לפני הדפסת הספר...". ההערה מצ- אה הד רחב והצדקה בקרב חוגי סופי- רים למודינסיון.

נתן ילינ'מור התריע על "אחת הסכנות הגדולות הנשקפות... לבנטיניזציה של העם העברי במולדת" עקב מחסור בספרות מקו- רית ומתורגמת בעלת רמה.

יצחק בן-צבי תבס ייצור גייר בארץ, ערל ז'בוטינסקי הציע שחלק מהעתונים הלועזיים יופיעו בעברית, אך באותיות לטיניות.

לבסוף הועברה השאלה לוועדה המור- כבת מחברי וועדות הכלכלה, חינוך ותר-בות, פנים.

לתעלת סואץ, ואולי בכוח לאוצרות האו- רניום האפריקאיים. הוא דיבר כבעל-אוב, שהעניד גלוי לו, יותר מאשר כאדם האח- ראי להכנות מוחשיות.

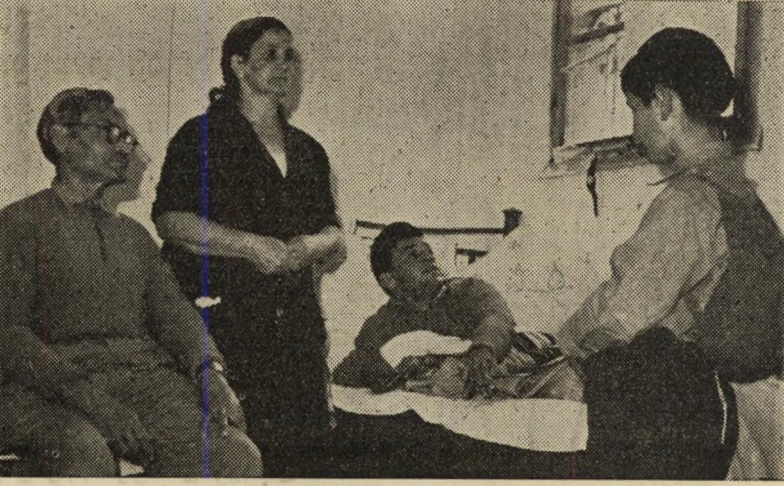
בקשר לסכנה השניה — היא סכנת "האויב הפוטנציאלי (הערבים) הרוצה ל- עקור אותנו מן השרשרת, הרגיע שר-הב- שחון, כל זמן שאהיה שליח האומה הזאת לא אחמץ כל הזדמנות להגיע לשלום עם הערבים". ח"כים, הזוכרים את פרשות אבו-גוש ונימר אלי-הוארי הקשיבו בחיוך ספקני. קשה היה לשכוח כי עד היום לא פרסם ראש-המשלה תכנית לשיתוף-פע- לה עברי-ערבי במרחב, לא נתן הוראה לתחנות-השידור הישראליות לפנות אל ה- רחוב הערבי בארצות השכנות, לא חיפש ולא מצא אף ידיד אחד בין תנועות ה- אופוזיציה והמחתרת השונות שמעבר לג- בול, לא נתן אף לערבי ישראלי אחד ל- דבר אל אחיו בצד השני.

הרמטכ"ל — אשה: במשך כל ה- ויכוח, הטכני בעיקרו, שבא אחרי הודעתו, שמר ב. ג. על מצברותו המרומם. כשרחל כהן (וויצו) הצטרעה... אנו שוכחים למ- נות לכל הפחות אשה אחת... במפקדה (של הג"א)... השיב: "בצבאנו יכולה אשה להיות גם ראש המטה הכללי. נקחה שוה יהיה פעם".

האלוף-משנה שושנה ורנר רשמה לפנייה את ההערה.

תידק לו בנינים

אחרי שהודעתו האמיצה על התכנית ל- הבראת המשק (ראה "ממשלה") עוררה

מרדכי אבוגדור, אשתו ושני בניו ששרדו בעזרת בן גי' כן

הכנסת כמו כן: קיבלה לתשומת לב (ו.א. אישרה) את קווי הפעולה הכלכלית והבססית של הממשלה (21: 51), אחר ש-12 נואמים נוס- פים (31 בס"ה) תבעו הרחבת היצור, הגי- דלת המלאי, השמיצו איש את רעהו.

דרש אידוב כהן, הפרוגרסיבי: במקום אינרס, מלאי.

זכתה בזכויות מיוחדות: כל המכת- בים שיישלחו אל ח"כים או על-ידיהם, יהיו פטורים מבולי דואר. לכל ח"כים תוענק זכות בכורה בקבלת מכשירי טלפון ובק- שירת שיחות בינעירוניות, שתהיינה פטו- רות מתשלום.

אליו אהדה לא מעטה, ניגש יעקב גרי ו- שפך מים צוננים על ההתלהבות: "אינני יודע אם זה כל כך ברור שאנו גוּל להמ- שיך להרשות לעצמנו להוציא לאור 17 עתונים יומיים ו-200 עתונים פריוניים...". הח"כים והקל זקפו את גבותיהם למש- מע הדברים. איש לא האמין שיעקב גרי הוא כה תמים, עד כי יאמין שבמשטר הנוכחי תיתכן הבחנה אחרת מזו הרצויה למפלגת השלטון: "חיוניים" — עתוני הממשלה, "בלתי-חיוניים" — עתוני ה- אופוזיציה, "מחתיים" — העתונים הבלתי- תלויים, הגורמים צרות לממשלה ולאופו- ר זיציה גם יחד.

העיר יוחנן בדר, איש חרות: "כששר

(המשך מעמוד 3) נציג אחד למשרד המסחר והתעשייה בחוץ- הדי הצ'כוסלובקית שהוסעלה לשם כך. האוצר הוכיח שתכניות המשרדים לחוד, והקצבת כספים למטרות אלו לחוד. בנסיבות אלה לא גילה יעקב גרי התלהבות יתרה להש- תתפתו בממשלה. ובשיחת פריטות הת- חרט לא פעם על ההסכים להיות שר. ו- רגלו האחת המדוכה שאלת העלאת שכר העבודה בחוזים החדשים, אמר יעקב גרי קצרות, לא! העלאת השכר עלולה לגלגל את משק המדינה לתהום האינפלציה, הוזהרת בלאו הכי בעליזות, ולא איכפת לו המאבק מאחורי הקלעים בין מפא"י ומפ"ם.

הזמנים השתנו. ראש סיעת המפ" לגה השולטת, המזכיר הכללי של הסתדרות העובדים לשעבר, פנחס לוביאניקר, היה מחסיניו הלהבים של שר האספקה לש- עבר דוב יוסף, במסעו נגד אינדקס יוקר החיים. כשדוב יוסף הוריד באמצעים אמרי- גיסטרטיביים, במשך 9 חודשים, את ה- אינדקס 54 נקודות, הפחית את תוספת היוקר במעלה מ-5 לירות, לקח פנחס לוביאניקר על ראשו את ההתקפות העזות מצד מפ"ם נגד ה"אינדקס המזויף", ולא נרתע מפני האי-פופולריות, להילחם בש- ביתות הפראיות שפרצו, לא על דעת ה- הסתדרות.

אולם הזמנים נשתנו. אין השעה כשרה לכך, מפא"י נמצאת עדיין בתהליך העיכול של תוצאות הבחירות לעיריות, ואינה רור צה להוסיף שמן למדורה. הסכם האינדקס, שעמד להיחתם לפי הנהוג הקודם ב-15 לאוקטובר, לא נחתם עד היום. ההסתדרות שינתה את קו החזית. לפי דרישותיה, תפ- סם בקרוב מחלקת הסטטיסטיקה הממשל- תית דו"ח ביניים על תוצאות חקירת ה- אינדקס באוגוסט 1950, בכדי ליצור בסיס להחזיר לעובדים את הסקדונות, שהוקפ- או בקרן ההזולת. מפא"י גמרה אומר לפייס את ציבור הפועלים ולהשמיט מיוי יריביה, מפ"ם ומק"י, קלף חשוב (אולי תיערכנה בכל זאת בחירות בקרוב).

יעקב גרי אינו מייצג שום גוף בכנסת ונאם, "על דעת עצמו", אבל מאחוריו עומד ציבור התעשיינים (שאמנם לא איכ- פת להם להעלות את השכר בכמה אחוזים שירצו, אבל רק בתנאי שיעלו גם את מחיר התוצרת), לדרישות פועלי המזאת, ענו ב"לא" החלטי. ההסתדרות במבוכה, שביתת האוזהרה במתכת שעמדה להתקיים ביום השלישי שעבר, בלי החלטת האיגוד המקצועי, נדחתה. כשהשמיע גרי את דב- ריו בכנסת, כבר החליט בלבו על צעדיו הבאים. וחוששים עמודי התחר של מפא"י: שאם גרי יתפטר, יגיע הקץ לכל החלו- מות על משיכת הון והחזרת אימון לממ- שלה הקיימת.

הכנסת

מצב רוח מרומם

"לא אצא ידי חובתי אם לא אוסיף כמה הערות כלליות למצב הבטחון". חייך שר הבטחון, נמוך הקומה ועטור ש- רות שיבה קצוצות, כשבדש חליפתו האי- פורה מנצנצת החרב עטורת עלה הזית של קורס המדממים של ה"הגנה".

התוכל המדינה לעמוד במקרה של מל- חמת-עולם שניה? אני מעזי לענות בח- יוב", אמר ב. ג. אלא שגם שר הבטחון לא פרט מה תעשה מדינת-ישראל, כשכמה דיכויית-שריון סובייטיות תתגלגלה בכיוון

